

עמ"ת 29763/07/20 - אדם בביב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 29763-07-20 בביב (עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים	אדם בביב (עציר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

ערר על החלטת כב' ס. הנשיא (השופט טורס) בית משפט השלום בקריות בתיק מ"ת 51191-05-20 מיום 12/7/20.

1. כנגד העורר הוגש ביום 24/5/20, כתב אישום, המייחס לו עבירות של פריצה לבנין שאינו בנין מגורים וגניבה (שלושה אישומים), איומים, תקיפת שוטר וזיוף סימני רכב.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו.
3. ביום 1/6/20 ניתנה הסכמה לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית; העורר הציג חלופה בפיקוח הוריו. בית המשפט קמא בחן החלופה וביום 4/6/20 נתן החלטה מפורטת בסוגית המעצר. בית המשפט מצא כי הגם שמדובר בעבירות רכוש, מדובר במי שנשקפת מאופיו ומעשיו עילת מעצר בעצמה גבוהה.
4. לגבי המעשה- מדובר בחבורה מאורגנת ומתוחכמת, רעולי פנים, אשר התארגנו ואספו מודיעין (על כן נכנס המקרה בגדר הלכת רוסלן-פרנקל ומקים עילה); לגבי העושה- מדובר במי שלחובתו עבר מכביד, הכולל הרשעות בעבירות אלימות, שוד, ועוד; העורר ריצה מאסרים ממושכים ואלו לא הרתיעוהו. אלו גם אלו מקימים עילה מהותית, רושם של מסוכנות גבוהה, ומקשים לתת אמון בעורר.
5. עוד ציין בית המשפט קמא כי מתיק החקירה עלה כי העורר פנה למאבטח בקריון לקבל מידע על האבטחה, והציע כסף בתמורה; כן ציין בית המשפט קמא כי העורר הסתתר במזוודה בבית האב עת גורמי אכיפה חיפשו אחריו.
6. לאור הרושם שקיבל בית המשפט קמא הן מהעושה, והן מהמעשה, ובצד זאת הרושם מהמפקחים שהוצעו, הורה בית המשפט קמא על מעצר העורר עד תום ההליכים כנגדו.
7. לאחר דברים אלו, ביום 6/7/20 פנה העורר לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר וזו נקבע לדיון ליום 12/7/20; מסגרת הדיון, הוצעה חלופה ב"בית חם", בקרית אתא, אף במעצר בעיבוי אזיק אלקטרוני. בית המשפט קמא התרשם מהחלופה ומנהלה (מר אליהו קפה), וקבע כי נוכח המסוכנות הנשקפת מהעורר, הוא דוחה החלופה המוצעת.

8. על החלטה זו נסב הערר.
9. עיינתי בתיק החקירה, ובהחלטות בית המשפט קמא; לאחר שקראתי הדברים סבורני כי דין הערר להידחות; צודק ב"כ העורר כי למעשה משמעות דחיית החלופה הנה קביעה כי לא ניתן לתת אמון בעורר או להקחות מסוכנותו בחלופה, וראוי לומר הדברים כמות שהם.
10. העורר הנו שור מועד- התנהלותו מלמדת כי לא רק שלא ניתן לתת בו אמון, אלא שהוא בז למרות החוק, אינו נרתע מסנקציות, ומהווה סיכון של ממש לבטחון הציבור ורכושו.
11. לעורר עבר פלילי בדמות הרשעה בשוד מזוין; כמו כן הרשעות בעבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ועוד. עברו הפלילי של העורר מלמד כי דרך חייו הנה שולית, והוא אינו בוחל בנקיטת אלימות בין כדי להניע אחרים ובין כדי לפגוע ברכושם.
12. העורר ריצה עונש מאסר של 14 חודשים שהושת עליו; עונש זה הוטל עליו בשנת 2018 כך ששחרור אירע זה לא מכבר; לא היה במאסר כדי להרתיעו, לכאורה, לסטות מהתנהלותו. מי שמאסר אינו מרתיעו- חלופה ומפקחים ודאי לא ירתיעוהו.
13. כנגד העורר תלויים ועומדים כתבי אישום בבית משפט השלום בת"א (14 אישומי גניבה בצוותא), וכתב אישום נוסף בבית משפט השלום בקריות (החזקת סמים שלא לצריכה עצמית- קוקאין); יוצא כי בעוד העורר מנהל הליכים, בין היתר באישומים מתחום הרכוש, חבר העורר לכאורה ליתר הנאשמים, לבצע עבירות נוספות; בכך יש ללמד על כך שמורא החוק בעיני העורר כקליפת השום.
14. האישום בהחזקת סם מלמד על נטיות עמוקה בעולם עברייני; זאת, בצד ה"תכנית הטיפולית" שהוצגה, נותנים כי קיימת נסיבה מחמירה של התמכרות, המקשה עוד יותר במתן אמון בעורר.
15. כנגד העורר תלויים מאסרים מותנים ברי הפעלה (3 חודשים ו- 8 חודשים); אלו גם אלו לא הרתיעו העורר.
16. זאת, בצד הרושם שעלה מאותו אירוע לפניו של עובד אבטחה- מלמדים כי עת חפץ העורר להשיג רווח רכושי שלא כדין, עושה זאת או בכוח הזרוע או בפיתוי והשאה.
17. למעשה, עולה דמות של מי שלא ניתן לבטוח בו, שדרך חייו עבריינית, וההליך המשפטי כלל לא מרתיעו; עורר שכזה אינו ראוי לאמון מינימלי, ומעצר בפיקוח דורש אמון שכזה; ראוי לומר הדברים- הגם שמדובר בעבירות רכוש, מדובר במקרה קצה, בו הרושם הנו של מסוכנות גבוהה, חוסר יכולת לתת אמון, ועל כן לא ניתן להקחות מסוכנות העורר בחלופה.
18. השווה בש"פ 2883/15 מ"י נ' קזאז.
19. שקלתי גם שיקולי נגיף הקורונה; לא מצאתי כי יש בהם לשנות התוצאה (בש"פ 2434/20 והתנאים שנקבעו בו); הערר נדחה אפוא.

